

zich te plaatsen op het ogenblik waarop de verbintenis van persoonlijke zekerheidstelling werd aangegaan.

Het is immers op het tijdstip van de contractsluiting dat overeenkomstig artikel 1101 van het Burgerlijk Wetboek de geldigheidsvoorwaarden van de overeenkomst, voorzien bij artikelen 1108 en volgende Burgerlijk Wetboek, meer in het bijzonder artikelen 1109, 1126, 1131, worden beoordeeld en derhalve de wilsuiting en de beweegredenen van de persoon die zich verbindt, dienen voorhanden te zijn.

Het hof van beroep kon dan ook in het bestreden arrest van 8 januari 2007 niet wettig op grond van de in het middel aangehaalde overwegingen, waarbij het vaststelt dat uit geen enkel element blijkt dat eiseres en of de gefailleerde vennootschap enige vergoeding aan eerste verweerster hebben toegekend als tegenprestatie voor de door haar verleende borgstelling, doch waarbij het hof van beroep tevens aanneemt dat eerste verweerster, als borg en als zaakvoester van de gefailleerde vennootschap aan wie een zaakvoerdersvergoeding wordt toegekend, er belang bij had dat de vennootschap over een lening, krediet kon beschikken om hiermee investeringen, aankopen enz. te doen voor de vennootschap en dat er geredelijk mag aangenomen worden dat de zaakvoester de bedoeling had haar vennootschap nog lang te mogen leiden, oordelen dat dit "loutere belang" in hoofdte van eerste verweerster de kosteloze aard van haar borgstelling niet aantast, nu uit deze overwegingen niet kan afgeleid worden dat eerste verweerster bij het aangaan van haar borgstelling geen rechtstreeks of onrechtstreeks economisch voordeel hiermede heeft nagestreefd (schending van art. 80, derde lid, voor zoveel als nodig, 72bis van de Faillissementswet van 8 augustus 1997, en art. 1101, 1103, 1105, 1106, 1108, 1109, 1126 en 1131 B.W.) en in het bestreden arrest van 17 september 2007 niet wettig verweerster deels

bevrijden van haar borgstelling ten opzichte van eiseres (schending van alle wetsbepalingen in de aanhef van het middel aangehaald).

Het hof van beroep kon derhalve in het bestreden arrest van 8 januari 2007 evenmin wettig op grond van de in het middel aangehaalde overwegingen, waarbij het oordeelt dat de verweerders, als aandeelhouders, – waarbij het bovendien vaststelt dat tweede verweerder meewerkende vennoot is en voor zijn medewerking een vergoeding bekommt evenals de beschikking heeft over een VW wagen die door de gefailleerde vennootschap werd geleased, – er belang bij hadden dat de vennootschap over een lening, krediet... kon beschikken om hiermee investeringen, aankopen te doen, tegenslagen te overwinnen en dat de aandeelhouder er uiteraard belang bij heeft dat "zijn" vennootschap een voor diens werkzaamheid, expansie enz, nodige krediet bekommt en een dividend kan innen, beslissen dat dit "loutere belang" de kosteloze aard van de borgstelling niet aantast, nu uit voornoemde overwegingen niet kan afgeleid worden dat verweerders aldus bij het aangaan van hun borgstelling geen rechtstreeks of onrechtstreeks economisch voordeel nastreefden (schending van art. 80, derde lid, en, voor zoveel als nodig, 72bis van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 en 1101, 1103, 1105, 1106, 1108, 1109, 1126 en 1131 B.W.) en nu overeenkomstig artikel 1 van het Wetboek van vennootschappen een vennootschap wordt opgericht met het oogmerk aan de vennoten een rechtstreeks of onrechtstreeks vermogensvoordeel te bezorgen (schending van laatstgenoemde wetsbepaling) en in het bestreden arrest van 17 september 2007 niet wettig verweerders deels bevrijden van hun borgstelling ten opzichte van eiseres (schending van alle wetsbepalingen in de aanhef van het middel aangehaald)."

Noot

Dit arrest zal worden besproken door prof. M. Vanmeenen in een bijdrage die zal verschijnen in nummer tien van deze jaargang.

Note

Cet arrêt, dont un extrait du pourvoi est publié ci-dessus, sera commenté par le prof. M. Vanmeenen dans un article à paraître dans le numéro 10 de cette année.